

Óvónők mesemondó versenye

Oroszlányban, a művelődési központban, március 24-én — az óvodai nevelés 150. évfordulója tiszteletére — megrendezték a város és a vonzáskörzetébe tartozó községek óvónőinek mesemondó versenyét. Az érdekes kezdeményezés a tapasztalatok, ötletek átadását, cseréjét is szolgálta. A művelődési központ előcsarnokában gazdag kiállítás nyílt az óvodai dolgozók munkáiból és a gyerekek rajzaiból. A kiállítás bemutatja a sajátkezűleg elkészíthető eszközök, játékok gazdag választékát, a díszítőelemek egész sorát. Rengeteg ötletet mutatnak be az óvodák dolgozói, s a szülőknek is sok „tippet” adhat e gazdag, sokszínű kiállítás. De figyelmet érdemel az óvodások rajzkiállítása is.

Az óvónők mesemondó versenyén tizenkét óvónő bizonyította tehetségét, azt, hogyan lehet jó kontaktust teremteni a gyerekekkel, hogyan lehet lekötni a figyelmüket. Hiszen a mesemondó versenyt nagycsoportos óvodások előtt tartották (egy-egy óvodai csoport — 15 gyerek — két versenyzőt hallgatott végig), s a versenyzők tulajdonképpen nemcsak a zsűri, hanem első-

sorban a gyerekek előtt „vizsgáztak”.

Nagyon helyes, hogy ilyen formában rendezték meg ezt a versenyt. Minden résztvevőnek el kellett mondani *A kis kakas gyémánt félkrajcárja* című mesét, illusztrálva. Sok értékes ötletet láthattunk. Volt, aki rajzokkal illusztrálta, mások bábokkal is eljátszották az ismert mesét.

Nem volt könnyű dolguk a versenyzőknek, hiszen a kötelező mesét minden gyermek ismeri. Újszerűen, egyénien kellett hát elmondaniuk, hogy mindvégig szórakoztassák a kicsinyeket. Ez mindenkinek sikerült. A szabadon választott meséket csak elmondták (itt nem volt kötelező az illusztrálás), tehát e versenyszámnál fontos volt a hangsúlyozás — hanghordozás, a kifejező szép beszéd, a magával sodró előadásmód. A gyerekek arcát figyelve azt mondhatjuk, hogy mind a tizenkét mesemondó élvezetesen, élményt nyújtóan szerepelt. A gyerekek sok új mesét hallottak, tanultak.

Egy ilyen vetélkedőt nem lehet olyan mércével mérni, mint a vers- és prózamondó versenyeket, nem is olyan céljal rendezték. Az élő, eleven kapcsolatteremtésen múltott

minden. Az tény, hogy mindegyik mesemondó jól felkészült (hiszen önkéntes volt a verseny), s a kötelező számnál mindenkinek sikerült új szint, vinni az előadásba, hangulatot teremteni, a „szemléltető eszközök” tára is gazdag, ötletes volt. A versenyzők különösen ennél a versenyszámnál remekeltek; láthattunk játékos előadásmódot, „színeszi alakítást”, mély átélő megjelenítést. Azonban majdnem mindannyian megfeledeztek arról, hogy e játékba be lehet vonni a gyerekeket is. Így előbbé, hangulatosabbá válik a vetélkedő is, a gyerekek is könnyebben feloldódnak (ezt a lehetőséget, furulyajátékot is alkalmazva), csak *Filák Anna* használta ki, ügyesen).

Érdekes, hasznos kezdeményezés volt az óvónők mesemondó versenye, s bizony, néhez feladatot jelentett a zsűrinek az elsőbbség megállapítása. A győztesek: 1. *Filák Anna* Oroszlány, *Petőfi óvoda*, *Marchl Jánosné* Oroszlány *Kossuth óvoda* 3. *Zsidai Mária* Bokod, lakótelepi óvoda és *Szabó Lászlóné*, Oroszlány, *Brunszvik óvoda* (megosztva). A győztesek, s a résztvevők könyvjutalomban részesültek.